https://doi.org/10.46861/bmp.30.124

PŮVODNÍ PRÁCE/ORIGINAL PAPER

Supergenní mineralizace hydrotermálního Ag-Pb-Zn ložiska Hříva u Louňovic pod Blaníkem (Česká republika)

Supergene mineralization of the hydrothermal Ag-Pb-Zn deposit Hříva near Louňovice pod Blaníkem (Czech Republic)

Petr Pauliš^{1,2)}*, Luboš Vrtiška²⁾, Zdeněk Dolníček²⁾, Jiří Sejkora²⁾, Bohuslav Bureš³⁾, Radana Malíková²⁾ a Ondřej Pour⁴⁾

¹⁾Smíškova 564, 284 01 Kutná Hora; *e-mail: petr.paulis@post.cz ²⁾Mineralogicko-petrologické oddělení, Národní muzeum, Cirkusová 1740, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice ³⁾Plevenská 3111, 143 00 Praha 4 ⁴⁾Česká geologická služba, Geologická 6, 152 00 Praha 5

PAULIŠ P, VRTIŠKA L, DOLNIČEK Z, SEJKORA J, BUREŠ B, MALÍKOVÁ R, POUR O (2022) Supergenní mineralizace hydrotermálního Ag-Pb-Zn ložiska Hříva u Louňovic pod Blaníkem (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 30(1): 124-136 ISSN 2570-7337

Abstract

At the Ag-Pb-Zn deposit Hříva near Louňovice pod Blaníkem (Central Bohemian Region, Czech Republic), supergene mineralization with relatively abundant samples of coronadite, pyromorphite and hinsdalite was newly detected. Coronadite forms black to several mm thick crusts on quartz vein or hinsdalite crusts. Coronadite is monoclinic, space group *I2/m*, the unit-cell parameters refined from X-ray powder diffraction data are: *a* 9.946, *b* 2.866(2), *c* 9.839 Å, *β* 90.34(2)° and V 280.4(4) Å³. Chemical analyses of coronadite correspond to the empirical formula (Pb_{1.32}Na_{0.05}Co_{0.03} Ba_{0.02}K_{0.01}Ca_{0.01}Mg_{0.01})_{21.45}Mn⁴⁺_{5.25} (Mn³⁺_{1.95}Al_{0.38}Cu_{0.30}Fe_{0.08}Si_{0.02}Zn_{0.01}P_{0.01})_{52.74}(O_{15.82}F_{0.17}Cl_{0.01})₂₁₆ calculated on the basis (Mn+Fe+Al+Cu+Zn+Si+P) = 8 *aptu*. Pyromorphite occurs there as white to creamy crusts up to 2 mm thick. Its empirical formula calculated on the basis P+As = 3 *apfu* is Ca_{0.04}Pb_{5.04}[(PO₄)_{2.98}(AsO₄)_{0.02}]_{23.00}Cl_{1.14}. Most interesting is relatively rare hinsdalite, which forms light green to blue-green crystalline crusts up to 0.1 mm thick on quartz or pyromorphite. Hinsdalite is trigonal, space group *R*-3*m*, the unit-cell parameters refined from X-ray powder diffraction data are: *a* 7.002(6), *c* 16.807(7) Å and V 713.6(7) Å³. Chemical analyses of hinsdalite correspond to the empirical formula Pb_{1.06}Al_{2.73}Cu_{0.11}[(PO₄)_{1.18}(SO₄)_{0.82}]_{22.00}(OH)_{6.36} on the basis P+S+As = 2 *apfu*.

Key words: hinsdalite, coronadite, pyromorphite, sulphide hydrothermal deposit, powder X-ray diffraction data, unitcell parameters, chemical composition, Hříva near Louňovice pod Blaníkem, Czech Republic

Obdrženo 2. 6. 2022; přijato 8. 7. 2022

Úvod

Kóta Hříva (519.2 m n. m.) se nachází v CHKO Blaník, 2.5 km ssz. od Louňovic pod Blaníkem, na jv. okraji katastru obce Veliš, v těsném sousedství katastru obce Louňovice pod Blaníkem. V reliéfu Vlašimské pahorkatiny tvoří Hříva výraznou protáhlou elevaci (křemenný val) směru S - J (GPS: 49°39'17"N; 14°50'21"E; obr. 1-3), který patří k systému žil vázaných na významný zlomový systém blanické brázdy. Na tyto žíly je často vázána mineralizace různých kovů včetně zlata. Ve druhé polovině minulého století zde probíhaly geologicko-průzkumné práce, během kterých bylo zjištěno hydrotermální Ag-Pb -Zn zrudnění. V blízkém okolí Hřívy se nacházejí další projevy rudní mineralizace, cca 3 km jz. je známý výskyt polymetalických rud Stříbrnice u Zvěstova a cca 4.5 km jjz. se nachází žilníkové ložisko Au-Ag rud Roudný.

Historie geologicko-průzkumných prací a geologie ložiska

Staré důlní práce z oblasti Hřívy nejsou známé. V rámci úkolu ÚÚG Blanická brázda (Bernard et al. 1967) byly na tomto území provedeny první průzkumné práce, jejichž

popudem byla snaha prověřit mohutný výchoz hydrotermálního křemene, který tvoří morfologicky významný hřbet Hřívy. Během průzkumu bylo vytýčeno pět geochemických profilů směru V - Z, na kterých bylo odebráno celkem 4 437 vpichů. V závěrečné zprávě byly zmíněny anomální obsahy Pb (0.05 až 0.1 %), Zn (0.03 až 0.06 %) a Ag (0.001 až 0.003 %). V roce 1964 zde byla provedena 2 m hluboká rýha, ve které byl zastižen žilný křemen s ojedinělými 3 - 5 mm velkými krystaly sfaleritu a 3 mm velkými zrny galenitu. Dále bylo na tomto profilu vyraženo osm šachtic bez výrazných stop po zrudnění. V roce 1966 bylo realizováno šest šikmých vrtů (HV 1 až HV 6) s velmi nízkým výnosem jádra. Výsledky těchto průzkumných prací nepřinesly pozitivní výsledky. V letech 1977 - 1978 zde provedla Geofyzika, závod Praha, kompletní geofyzikální průzkum, při kterém byly zjištěny výrazné anomálie, které byly interpretovány jako indicie sulfidické mineralizace. Všechny tyto práce byly vyhodnoceny v roce 1967 v závěrečné zprávě (Bernard et al. 1967) a později souhrnně publikovány (Bernard et al. 1979). Vyhodnocení těchto prací bylo velmi jednoduché, nebyla přiložena žádná geologická mapa nebo řez, ze kterých by vyplývaly informace o směrném či hloubkovém rozsahu mineralizace (Králík 1997).

Tyto indicie byly podnětem pro jejich prověření v rámci projektu základního výzkumu "Zhodnocení prognóz zdrojů Ag v Českém masivu", jehož řešení probíhalo v letech 1981 - 1985 (Králík 1990). Provedeny zde byly geofyzikální páce, geologické mapování (Beneš 1985), metalometrie, průzkumné rýhy a jádrové šikmé vrty (devět vrtů o celkové metráži 1033 m). Vrtnými pracemi zde byla prokázána mohutná slepá ležatá porucha přesmykového charakteru o úklonu 30 - 35° k Z o mocnosti 0.5 - 1 m, která je tvořena tmavošedým tektonickým jílem, v jejímž podloží byly navrtány karbonské sedimenty. Na základě provedených geologických prací bylo zjištěno, že jde o mohutnou, cca 1.3 km dlouhou mineralizovanou zónu směru S - J (protaženou ve směru blanické brázdy), která upadá pod úhlem cca 30° k Z a je tvořena žilníkem nepravidelných, málo mocných (několik cm) žilek křemene, vzácně barytu se sulfidy a zcela hydrotermálně rozloženými rulami. Mocnost tohoto mineralizovaného pásma se pohybuje mezi 45 a 60 m. Žilník, protínající pararuly popovického komplexu, je vyvinut v nadloží poruchy přesmykového charakteru (obr. 4 a 5) (Králík 1990, 1997). Metalogeneze ložiska je poměrně složitá, prokázané zde bylo vyluhování sulfidů. Zrudnění se výrazně zlepšuje do hloubky. Na základě geologických prací byl proveden výpočet zásob ve třech alternativách. Z toho ekonomická (střední) varianta vychází na 1 716 kt zásob s obsahem 1.06 % Pb, 0.76 % Zn a 87.6 g/t Ag (Králík 1990). Zlato zde nebylo prokázáno ani mikroskopicky, ani na základě chemických analýz. Podle zjištěných obsahů kovů představuje Hříva spíše ložisko stříbronosné než běžné polymetalické. Obsah stříbra z analyzovaných vrtných jader kolísá mezi 45 - 173 g/t rubaniny. Nejvyšší obsah stříbra dosáhl 390 g/t. Po průzkumných pracích zůstalo na povrchu mnoho úlomků horniny s rudninou.

Geologicky patří toto území do moldanubické jednotky Českého masivu a je situováno v prostoru blanické brázdy. Ta představuje mohutnou a značně komplikovanou tektonickou zónu, jejíž průběh lze sledovat od Českého Brodu na severu a pokračuje okolo Českých Budějovic až do Rakouska, kde je překryta mladšími sedimenty. Její celková šířka je v průměru 4 - 5 km (Nouza 1988). Vlastní okolí Hřívy je na západě budováno biotitickými a sillimaniticko-biotitický-

Obr. 1 Plánek lokality Hříva (X). Zdroj www.mapy.cz.

Obr. 2 Skalní výchoz vrcholu Hřívy, foto P. Pauliš (2021).

Obr. 3 Vrcholová partie Hřívy, foto P. Pauliš (2021).

mi pararulami, které jsou odděleny tektonikou směru S - J od dvojslídných pararul. Na tuto mohutnou tektonickou linii je vázán křemenný val o mocnosti cca 30 m, který se na povrchu projevuje jako výrazný morfologický hřbet s nejvyšší kótou 519.2 m n. m. Tento cca 400 m dlouhý val vyplňuje zlomovou poruchu omezující blanickou brázdu na východní straně. Ve své centrální části je budován kavernózním křemenem (obr. 6) se slabou příměsí hematitu. Obdobnou čočku žilného křemene vymapoval Beneš (1985) v severním pokračování této struktury cca 900 m od vrcholu Hřívy. Strukturu Hřívy doprovází 100 - 200 m mocné pásmo drcení, alterací a mylonitizací. Nejintenzivnější projevy jsou v prostoru pod kótou Hřívy, kde dochází ke styku s příčnou strukturou (Králík 1997). Těleso křemenného žilníku vzniklo minimálně během dvou až tří etap křehké deformace (Hübst et al. 2011).

Metodika výzkumu

Rentgenová prášková difrakční data popsaných minerálů byla získána pomocí práškového difraktometru Bruker D8 Advance (Národní muzeum, Praha) s polovodičovým pozičně citlivým detektorem LynxEye za užití CuKa záření (40 kV, 40 mA). Práškové preparáty byly naneseny v acetonové suspenzi na nosič zhotovený z monokrystalu křemíku a následně pak byla pořízena difrakční data ve step-scanning režimu (krok 0.01°, načítací čas 8 s/krok detektoru, celkový čas experimentu cca 15 hod.). Pozice jednotlivých difrakčních maxim byly popsány profilovou funkcí Pseudo-Voigt a upřesněny profilovým fitováním v programu HighScore Plus. Mřížkové parametry byly zpřesněny metodou nejmenších čtverců pomocí programu Celref (Laugier, Bochu 2011).

Chemické složení minerálů bylo kvantitativně studováno pomocí elektronového mikroanalyzátoru Cameca SX100 (Národní muzeum, Praha, analvtik Z. Dolníček, L. Vrtiška). Podmínky měření pyromorfitu a hinsdalitu: vlnově disperzní analýza, napětí 15 kV, proud 5 nA, průměr svazku 7 µm, použité standardy a vlnové délky: albit (NaKa), apatit (PKa, CaKa), Al₂O₃ (AlKa), klinoklas (AsLa), baryt (BaLa), Bi (BiMa), celestin (SKa, SrLa), Co (CoKa), diopsid (MgKa), hematit (FeKa), halit (ClKa), chalkopyrit (CuKa), LiF (FKa), rodonit (MnKa), sanidin (Si $K\alpha$, K $K\alpha$), vanadinit (Pb $M\alpha$, VKa), ZnO (ZnKa), BN (NKa).

Obr. 8 Kůry černého ledvinitého coronaditu s pyromorfitem a hinsdalitem z Hřívy, rozměry 8 × 7 cm, foto L. Vrtiška.

Obr. 9 Černé kruhové agregáty coronaditu na žlutozeleném hinsdalitu z Hřívy, šířka záběru 8 mm, foto B. Bureš.

Obr. 10 Černý kruhovitý agregát coronaditu na žlutozeleném hinsdalitu z Hřívy, šířka záběru 5.2 mm, foto B. Bureš.

Obr. 11 Kůra světle zeleného až modrozeleného hinsdalitu spolu s černým coronaditem z Hřívy, rozměry 8.5 × 6.5 cm, foto L. Vrtiška.

Obr. 12 Vrstva bílých reliktů krystalů pyromorfitu a krápníkovitých agregátů černého coronaditu porostlých hinsdalitem, šířka záběru 2.5 mm, foto L. Vrtiška.

Obr. 13 Relikty bílých krystalů pyromorfitu porostlých vrstvou hinsdalitu, šířka záběru 2.2 mm, foto L. Vrtiška.

Podmínky měření coronaditu a kaolinitu: vlnově disperzní analýza, napětí 15 kV, proud 10 nA, průměr svazku 3 μ m, použité standardy a vlnové délky: albit (NaK α), apatit (PK α), baryt (BaL α), Co (CoK α), diopsid (MgK α), almandin (FeK α), halit (ClK α), chalkopyrit (CuK α), Cr₂O₃ (CrK α), LiF (FK α), Rb-Ge sklo (RbL α), rodonit (MnK α), sanidin (AlK α , KK α), Sb₂S₃ (SbL α), TiO₂ (TiK α), vanadinit (VK α), wollastonit (SiK α , CaK α), wulfenit (PbM α), ZnO (ZnK α), Sn (SnL α), BN (NK α).

Obsahy výše uvedených prvků, které nejsou zahrnuty v tabulkách, byly kvantitativně analyzovány, ale zjištěné obsahy byly pod detekčním limitem (cca 0.03 - 0.15 hm. % pro jednotlivé prvky). Získaná data byla korigována za použití algoritmu PAP (Pouchou, Pichoir 1985).

Charakteristika zjištěné mineralizace

Z minulosti, před průzkumnými pracemi, jsou z Hřívy z dutin křemenné žíly uváděny pouze hroznovité a kuličkové agregáty chalcedonu, krystaly křemene a *křišťálu*, limonitové výplně dutin a masivní kůry *psilomelanu* ledvinitého vzhledu, které narůstají na *limonit* (Kratochvíl 1958).

Mineralogickými poměry v materiálu z vrtů průzkumných prací z let 1981 - 1985 se zabýval Šrein (1985). Polymetalické zrudnění je tvořeno galenitem, sfaleritem, pyritem, markazitem, chalkopyritem a tetraedritem. Vzácné jsou chalkozín a covellin. S pyritem byl vzácně zjištěn mikroskopický arzenopyrit. Sulfidické zrudnění prostupuje žilovinu, tvořenou v převážné míře křemenem v drobných žilkách, případně jako jemně vtroušená zrna. V dutinách a mikrotrhlinách s galenitem, tetraedritem (s obsahem Ag pod 0.5 hm. %) a Ag bohatým tetraedritem (Ag do 10 hm. %) se akcesoricky vyskytují drátkovité ryzí stříbro, akantit, py-rargyrit, bornit a jalpait. Žilovinu tvoří křemen ve třech generacích (mikrokrystalické šedé "krušky", několik cm mocné žilky bílého křemene se sulfidy a křišťálové krystaly v dutinách). V křemenné žilovině je nepříliš hojný baryt, vzácný je kalcit. Nositeli stříbra ve svrchní zóně jsou především akantit a ryzí stříbro, od hloubky cca 100 m a více pod povrchem lze předpokládat i stříbro vázané v Ag bohatém tetraedritu (Šrein 1985). Ze supergenních minerálů uvádí Šrein (1985) bez bližších dat pyromorfit, cerusit a sádrovec. V mineralogické

							,										
d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1
7.022	5	7.015	-1	0	1	2.4000	32	2.4013	1	1	2	1.7520	24	1.7539	-4	0	4
4.919	17	4.919	0	0	2	2.2306	9	2.2244	-4	0	2	1.6407	1	1.6398	0	0	6
3.501	100	3.508	-2	0	2	2.2132	24	2.2139	4	0	2	1.6213	2	1.6222	0	1	5
3.478	43	3.487	2	0	2	2.1613	2	2.1580	0	1	3	1.5427	9	1.5444	-2	1	5
3.109	55	3.109	1	0	3	1.8322	3	1.8330	1	1	4	1.3761	5	1.3758	0	2	2
2.4664	9	2.4597	0	0	4												

Tabulka 1 Rentgenová prášková data coronaditu z Hřívy

Tabulka 2 Parametry základní cely coronaditu (pro monoklinickou prostorovou grupu I2/m)

	tato práce	Post, Bish (1989)	Pauliš et al. (2021)
a [Å]	9.946(9)	9.938(2)	9.943(17)
b [Å]	2.866(2)	2.8678(5)	2.876(8)
c [Å]	9.839(6)	9.834(2)	9.820(11)
β [°]	90.34(2)	90.39(2)	90.4(5)
V [ų]	280.4(4)	280.26	280.8(9)

Tabulka 3 Chemické složení coronaditu z Hřívy (hm. %)

	mean	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Na ₂ O	0.14	0.00	0.00	0.00	0.34	0.00	0.00	0.00	0.00	0.15	0.12	0.18	0.11	0.10	0.11
K,Ô	0.06	0.27	0.29	0.26	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.04	0.00
CaO	0.06	0.04	0.00	0.00	0.06	0.09	0.07	0.05	0.05	0.03	0.05	0.13	0.09	0.07	0.07
BaO	0.23	0.92	1.22	1.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
MgO	0.04	0.00	0.00	0.00	0.00	0.08	0.00	0.16	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
PbO	28.29	24.05	24.56	24.56	27.87	28.81	28.89	29.22	29.32	29.33	29.37	29.65	29.78	30.14	30.44
CuO	2.26	2.46	2.67	2.72	2.86	1.67	1.49	1.59	2.21	2.91	2.21	2.41	2.03	2.83	1.64
CoO	0.22	0.25	0.27	0.27	0.17	0.22	0.20	0.24	0.24	0.20	0.22	0.11	0.19	0.34	0.10
NiO	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.09
ZnO	0.05	0.22	0.00	0.00	0.19	0.00	0.00	0.00	0.00	0.27	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Fe ₂ O ₃	0.64	0.64	0.73	0.69	0.00	0.25	0.29	0.30	0.29	0.39	0.30	2.19	1.30	0.18	1.42
Al ₂ Õ ₃	1.88	2.18	2.58	2.40	2.21	1.20	1.27	1.14	1.82	1.77	1.82	1.80	2.06	1.79	2.30
Mn,Ŏ,*	14.76	9.73	11.45	9.64	13.82	18.07	17.89	18.39	15.39	14.13	15.87	12.39	15.35	15.76	14.65
MnŌ,*	43.79	52.00	50.55	53.02	44.32	43.96	44.22	43.02	42.35	43.07	41.85	40.68	39.13	40.31	39.01
SiO	0.10	0.00	0.00	0.00	0.26	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.23	0.51	0.19	0.26	0.00
P,0,	0.08	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.09	0.14	0.00	0.42
Cĺ	0.02	0.00	0.00	0.00	0.04	0.04	0.04	0.00	0.00	0.04	0.05	0.00	0.00	0.05	0.00
F	0.30	0.00	0.43	0.00	0.49	0.48	0.47	0.40	0.36	0.44	0.38	0.00	0.41	0.40	0.00
O=F	-0.13	0.00	-0.18	0.00	-0.21	-0.20	-0.20	-0.17	-0.15	-0.19	-0.16	0.00	-0.17	-0.17	0.00
O=CI	0.00	0.00	0.00	0.00	-0.01	-0.01	-0.01	0.00	0.00	-0.01	-0.01	0.00	0.00	-0.01	0.00
total	92.79	92.76	94.58	94.59	92.44	94.66	94.62	94.34	91.88	92.53	92.30	90.14	90.61	92.09	90.26
Na	0.047	0.000	0.000	0.000	0.114	0.000	0.000	0.000	0.000	0.051	0.041	0.064	0.039	0.035	0.039
K	0.014	0.057	0.060	0.054	0.007	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.009	0.000
Ca	0.011	0.007	0.000	0.000	0.011	0.016	0.013	0.009	0.010	0.006	0.009	0.025	0.018	0.013	0.014
Ва	0.015	0.060	0.078	0.065	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Mg	0.010	0.000	0.000	0.000	0.000	0.020	0.000	0.041	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Pb	1.321	1.070	1.074	1.071	1.296	1.320	1.323	1.353	1.403	1.395	1.397	1.460	1.458	1.459	1.507
Co	0.030	0.033	0.035	0.035	0.024	0.030	0.027	0.033	0.034	0.028	0.031	0.016	0.028	0.049	0.015
Ni	0.002	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.013
ΣΑ	1.450	1.226	1.247	1.225	1.451	1.387	1.363	1.437	1.446	1.480	1.479	1.566	1.542	1.565	1.588
Mn ⁴⁺	5.250	5.938	5.674	5.936	5.291	5.171	5.200	5.115	5.201	5.257	5.110	5.144	4.919	5.008	4.959
Mn ³⁺	1.949	1.224	1.416	1.189	1.816	2.342	2.316	2.408	2.082	1.899	2.135	1.726	2.126	2.157	2.052
Cu	0.297	0.307	0.327	0.333	0.373	0.215	0.191	0.207	0.297	0.388	0.295	0.333	0.279	0.384	0.228
Fe	0.084	0.080	0.089	0.084	0.000	0.032	0.037	0.039	0.039	0.052	0.040	0.301	0.178	0.024	0.197
Zn	0.006	0.027	0.000	0.000	0.024	0.000	0.000	0.000	0.000	0.035	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Al	0.385	0.425	0.494	0.458	0.450	0.241	0.255	0.231	0.381	0.368	0.379	0.388	0.442	0.379	0.499
Si	0.018	0.000	0.000	0.000	0.045	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.041	0.093	0.035	0.047	0.000
Р	0.012	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.014	0.022	0.000	0.065
Σ Μ2	2.750	2.062	2.326	2.064	2.709	2.829	2.800	2.885	2.799	2.743	2.890	2.856	3.081	2.992	3.041
CI	0.005	0.000	0.000	0.000	0.012	0.012	0.012	0.000	0.000	0.012	0.015	0.000	0.000	0.015	0.000
F	0.167	0.000	0.221	0.000	0.268	0.258	0.253	0.218	0.202	0.246	0.212	0.000	0.236	0.227	0.000
0	15.828	16.000	15.779	16.000	15.721	15.730	15.736	15.782	15.798	15.742	15.773	16.000	15.764	15.757	16.000
mean - r	orůměr 1	14 bodo	vých ar	nalýz: k	oeficier	itv emp	irických	vzorci	počítá	nv na b	ázi (Mn	+Fe+Al	+Cu+7	n+Si+P) = 8
apfu; ob	sahy Mr	1 ₂ 0 ₃ * a	MnO ₂ *1	rozpočt	eny na	bázi vy	rovnání	nábojů).	,	(, -

Obr. 14 Světle žlutozelený drobně kuličkovitý zelený povlak hinsdalitu z Hřívy, šířka záběru 4.5 mm, foto B. Bureš.

Obr. 15 Drobně kuličkovitý modrozelený povlak hinsdalitu z Hřívy, šířka záběru 5 mm, foto B. Bureš.

sbírce Národního muzea jsou z Hřívy uloženy čtyři vzorky s hojnými krystalickými agregáty šedobílého až žlutozeleného pyromorfitu s inventárními čísly P1N62652 - P1N62655.

V roce 2021 zde byla spoluautory článku (BB, LV, PP) zjištěna zajímavá supergenní mineralizace s coronaditem, hinsdalitem, pyromorfitem a doprovodným kaolinitem, která je předmětem této studie. Vzorky zmíněných minerálů, které spolu úzce asociují, byly nalezeny na puklině křemene (obr. 7) na východní straně úbočí Hřívy, přibližně v prostoru pod jejím vrcholem. Tuto pozdní puklinu zmiňují ve své práci Hübst et al. (2011). Ti uvádějí směr a sklon pukliny (320/80°) a bez bližší analýzy zmiňují na puklině přítomnost Mn -oxidů, pyromorfitu a plumbogummitu. Celistvý křemen je na puklinách hnědočerveně zbarven (hydro)oxidy trojmocného železa.

Coronadit

Coronadit. člen hollanditové superskupiny s ideálním vzorcem Pb(Mn⁴⁺₆Mn³⁺₂)O₁₆, patří k oxidům Mn s tunelovým strukturním motivem 2 × 2. Chemické složení členů této superskupiny lze podle platné nomenklatury (Biagioni et al. 2013) vyjádřit obecným vzorcem A(M1, M2,) O₁₆, kde v pozici A vystupují především K, Na, Pb, Ba, Sr, v pozici M1 převážně Mn4+ a v pozici M2 Mn3+, Fe³⁺, Cr³⁺ a V³⁺. Prostorová grupa symetrie struktury coronaditu je 12/m (Post, Bish 1989). V ČR jde o relativně vzácný minerál, který byl publikován pouze z pěti míst, většinou však bez analytických dat. Nově byl analyticky doložen na odvalech dolu Řimbaba v Bohutíně u Příbrami (Pauliš et al. 2021).

Coronadit se na vzorcích z Hřívy vyskytuje v podobě hojných černých matných a mastně lesklých, až několik mm silných povlaků a ledvinitých kůr, které pokrývají křemennou žilovinu v těsné asociaci s hinsdalitem a pyromorfitem (obr. 8 - 10). V některých partiích obrůstá drobné kulovité

Obr. 16 Vrstva submikroskopicky srostlého coronaditu (Cor) s hinsdalitem (Hda) na křemeni (Qz), na kterou nasedají krystaly pyromorfitu (Pym) obrůstané mladším hinsdalitem, BSE foto Z. Dolníček, šířka záběru 2.5 mm.

agregáty staršího hinsdalitu (obr. 11). Místy tvoří coronadit kůry ve směsi s hinsdalitem, které narůstají přímo na křemen (obr. 12). Tyto kůry jsou přerůstány vrstvou krystalů mladšího pyromorfitu, která je dále porostlá krustou ještě mladšího hinsdalitu. Na některých místech utváří coronadit povlaky kruhového tvaru (obr. 8 a 9), které vznikly postupným srážením roztoků bohatých na olovo a mangan kolem zárodečného jádra a nasedají na zmíněnou mineralizaci jako pravděpodobně nejmladší fáze. Rentgenová prášková data coronaditu z Hřívy (tab. 1) odpovídají publikovaným údajům pro tuto minerální fází. V tabulce 2 jsou porovnány zpřesněné parametry jeho základní cely s publikovanými údaji.

Převládající část studovaných agregátů coronaditu je podle BSE obrazu i výsledků kvantitativních chemických analýz (tab. 3) chemicky poměrně homogenní. V pozici *A* obecného vzorce zřetelně převládá Pb (1.07 - 1.51 *apfu*) nad minoritně (do 0.11 *apfu*) zastoupenými Na, K, Ca,

d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	Ι	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	Ι	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	Ι
5.717	100	5.704	1	0	1	2.2354	19	2.2324	1	0	7	1.6486	2	1.6477	1	1	9
5.611	31	5.602	0	0	3	2.2162	1	2.2111	1	2	2	1.6213	2	1.6196	1	0	10
4.926	16	4.917	0	1	2	2.1910	8	2.1872	1	1	6	1.5647	1	1.5614	1	3	4
3.509	81	3.501	1	1	0	2.0163	1	2.0213	3	0	0	1.5477	2	1.5487	1	2	8
3.460	19	3.454	1	0	4	1.9860	4	1.9851	0	1	8	1.5082	2	1.5098	4	0	1
2.975	92	2.984	0	2	1	1.9064	15	1.9013	3	0	3	1.4962	1	1.5040	3	1	5
2.954	9	2.969	1	1	3	1.8887	4	1.8936	1	2	5	1.4873	2	1.4919	0	4	2
2.858	12	2.852	2	0	2	1.8619	2	1.8675	0	0	9	1.4721	4	1.4700	0	2	10
2.805	13	2.801	0	0	6	1.7552	10	1.7505	2	2	0	1.3896	1	1.3864	3	2	1
2.4633	9	2.4587	0	2	4	1.7285	1	1.7268	2	0	8	1.3801	1	1.3819	0	4	5
2.2765	11	2.2709	2	1	1	1.6603	1	1.6578	2	1	7	1.3739	<1	1.3775	1	3	7
2.2547	7	2.2514	2	0	5												

Tabulka 4 Rentgenová prášková data hinsdalitu z Hřívy

Tabulka 5 Parametry základní cely hinsdalitu (pro trigonální prostorovou grupu R-3m)

	tato práce	Kolitsch et al. (1999)
a [Å]	7.002(6)	7.029(4)
c [Å]	16.807(7)	16.789(4)
V [Å ³]	713.6(7)	718.36

Tabulka 6 Chemické složení hinsdalitu z Hřívy (hm. %)

	mean	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
PbO	38.57	37.83	38.49	38.71	38.45	38.66	41.48	38.65	37.73	38.84	37.85	39.18	38.01	39.27	37.59	37.86
MgO	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.19	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.15
CuO	1.46	1.30	1.24	1.20	1.31	1.35	1.39	1.29	2.05	1.41	1.25	1.89	1.90	1.40	1.24	1.67
Al_2O_3	22.65	22.78	22.29	22.53	22.82	22.98	23.70	22.80	22.49	22.62	22.73	22.29	22.02	22.41	22.73	22.57
SO₃	10.64	10.73	10.68	10.03	10.30	9.85	10.52	10.65	11.26	10.02	11.25	11.34	11.07	10.52	10.88	10.55
P_2O_5	13.62	13.69	13.31	14.46	14.15	14.42	14.77	13.85	12.39	13.69	13.13	12.82	12.76	13.88	13.55	13.50
As_2O_5	0.08	0.00	0.00	0.00	0.00	0.27	0.22	0.00	0.00	0.00	0.34	0.32	0.00	0.00	0.00	0.00
*H ₂ O	9.33	9.27	9.18	9.06	9.27	9.32	9.72	9.30	9.60	9.50	9.26	9.36	9.25	9.18	9.23	9.40
total	96.38	95.59	95.19	95.98	96.30	96.85	101.80	96.55	95.52	96.26	95.81	97.20	95.01	96.66	95.22	95.70
Pb	1.062	1.037	1.075	1.054	1.050	1.054	1.089	1.055	1.073	1.094	1.033	1.080	1.071	1.076	1.031	1.054
Mg	0.004	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.030	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.023
Σ	1.065	1.037	1.075	1.054	1.050	1.054	1.089	1.055	1.073	1.124	1.033	1.080	1.071	1.076	1.031	1.077
Cu	0.113	0.100	0.097	0.092	0.100	0.103	0.102	0.099	0.164	0.111	0.096	0.146	0.150	0.108	0.095	0.130
Al	2.730	2.734	2.725	2.687	2.729	2.744	2.724	2.725	2.800	2.790	2.715	2.690	2.717	2.688	2.728	2.750
Σ	2.843	2.834	2.822	2.779	2.829	2.847	2.826	2.824	2.963	2.902	2.810	2.836	2.867	2.796	2.824	2.880
S	0.817	0.820	0.831	0.762	0.784	0.749	0.770	0.811	0.893	0.787	0.855	0.872	0.870	0.804	0.832	0.818
Ρ	1.179	1.180	1.169	1.238	1.216	1.237	1.219	1.189	1.107	1.213	1.127	1.111	1.130	1.196	1.168	1.182
As	0.004	0.000	0.000	0.000	0.000	0.014	0.011	0.000	0.000	0.000	0.018	0.017	0.000	0.000	0.000	0.000
Σ	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000
ОН	6.362	6.296	6.349	6.115	6.271	6.295	6.323	6.294	6.764	6.629	6.255	6.395	6.462	6.236	6.269	6.482
mean	- průmě	r 15 bo	odovýcl	n analý	z: koef	icientv	empiric	kých vz	orců p	očítány	na bá	zi P+S-	As = 2	apfu:	*H O - 0	obsahv

mean - průměr 15 bodových analýz; koeficienty empirických vzorců počítány na bázi P+S+As = 2 *apfu*; *H₂O - obsahy dopočteny na bázi vyrovnání nábojů. Ba, Mg, Co a Ni. Proti teoretickému složení coronaditu obsahuje tento minerál z Hřívy zvýšené obsahy (až 1.51 *apfu*) Pb; obdobné obsahy jsou uváděny i pro coronadit z Broken Hill v Austrálii (1.4 *apfu*; Post, Bish 1989) nebo z dolu Řimbaba v Bohutíně (do 1.63 *apfu*; Pauliš et al. 2021). V *M2* pozici vzorce se vedle Mn³⁺ uplatňují i obsahy Al (do 0.50 *apfu*), Cu (do 0.39 *apfu*) a Fe (do 0.30 *apfu*), minoritně jsou přítomny i Zn, Si a P. Empirický vzorec coronaditu z Hřívy (průměr 14 bodových analýz) je možno na bázi *M1+M2* = 8 *apfu* vyjádřit jako (Pb_{1.32}Na_{0.05} Co_{0.03}Ba_{0.02}K_{0.01}Ca_{0.01}Mg_{0.01})_{z1.45}Mn⁴⁺_{5.25}(Mn³⁺_{1.95}Al_{0.38}Cu_{0.30} Fe_{0.08}Si_{0.02}Zn_{0.01}P_{0.01})_{z2.74}(O_{15.82}F_{0.17}Cl_{0.01})_{z16}.

Hinsdalit

Druhým nově zjištěným minerálem na Hřívě je hinsdalit, trigonální PbAl₃(SO₄)(PO₄)(OH)₆, který je relativně vzácným členem alunitové superskupiny, respektive skupiny beudantitu (Bayliss et al. 2010). Idealizovaný vzorec minerálů alunitové superskupiny je možno vyjádřit jako $AB_3(XO_4)_2$ (OH, H₂O)₆. Ikosaedricky koordinovaná pozice *A* je obsazována velkými monovalentními (Na⁺, K⁺, Rb⁺, Ag⁺, NH₄⁺, H₃O⁺, Tl⁺), divalentními (Ca²⁺, Sr²⁺, Ba²⁺, Pb²⁺) nebo trivalentními (Bi³⁺, REE³⁺) kationty. Oktaedricky koordinovaná pozice *B* je obvykle obsazována trivalentními kationty jako Fe³⁺, Al³⁺, Cr³⁺,

Tabulka 7 Rentgenová prášková data pyromorfitu z Hřívy

d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	Ι
4.994	13	4.995	1	1	0	2.4972	3	2.4973	2	2	0	1.8878	20	1.8878	1	4	0
4.323	54	4.325	0	2	0	2.4396	1	2.4412	1	2	2	1.8630	18	1.8632	0	4	2
4.127	54	4.129	1	1	1	2.3673	3	2.3642	2	2	1	1.8353	9	1.8348	0	0	4
3.736	1	3.726	0	2	1	2.2671	4	2.2674	0	3	2	1.7439	1	1.7457	2	3	2
3.667	11	3.670	0	0	2	2.1962	11	2.1970	1	1	3	1.7141	<1	1.7130	1	3	3
3.376	33	3.378	0	1	2	2.1631	9	2.1627	0	4	0	1.6894	1	1.6891	0	2	4
3.269	46	3.270	1	2	0	2.0652	28	2.0646	2	2	2	1.6793	2	1.6787	1	4	2
2.985	94	2.987	1	2	1	2.0083	12	2.0082	1	3	2	1.6351	3	1.6349	2	4	0
2.956	100	2.957	1	1	2	1.9853	8	1.9847	2	3	0	1.6232	3	1.6236	3	3	1
2.883	80	2.884	0	3	0	1.9582	16	1.9588	1	2	3	1.6002	4	1.6001	1	2	4
2.799	4	2.798	0	2	2	1.9159	16	1.9158	2	3	1						

Tabulka 8 Parametr	v základní cely	γ pyromorfitů (p	ro hexagonální	prostorovou d	/27 rupu P63	m)

		a [Å]	c [Å]	V [ų]
Hříva u Vlašimi, ČR	tato práce	9.989(4)	7.3393(2)	634.2(3)
Daoping Mine, Čína	Okudera (2013)	9.9791(14)	7.3439(11)	633.34
Slivice, ČR	Sejkora et al. (2008)	9.9608(5)	7.3112(7)	628.21(7)
Medvědín, ČR	Plášil et al. (2009)	10.051(3)	7.373(2)	645.1(1)
Jáchymov, ČR	Sejkora et al. (2011)	10.061(1)	7.381(1)	647.0(1)
Líštěnec u Votic, ČR	Vrtiška et al. (2016)	9.985(3)	7.3365(1)	633.5(2)
Dolní Kramolín, ČR	Vrtiška et al. (2017)	9.986(8)	7.3498(8)	634.7(6)
Ratibořské Hory, ČR	Vrtiška et al. (2019)	9.951(8)	7.3120(1)	627.6(9)
Čavoj, SR	Števko et al. (2015)	9.986(8)	7.3528(3)	635.0(5)

Tabulka 9 Chemické složení pyromorfitu z Hřívy (hm. %)

	mean	1	2	3	4	5	6	7	8	9
PbO	80.79	80.86	80.60	81.75	80.94	79.31	80.69	81.41	80.63	80.82
CaO	0.17	0.17	0.49	0.14	0.15	0.00	0.10	0.14	0.15	0.16
P_2O_5	15.17	14.79	15.35	15.42	15.35	14.88	15.27	15.16	15.24	15.37
As_2O_5	0.18	0.51	0.00	0.00	0.00	0.00	0.34	0.39	0.52	0.36
CI	2.91	2.96	2.92	2.95	2.99	2.77	2.92	2.83	2.86	2.88
CI=O	-0.66	-0.67	-0.66	-0.67	-0.67	-0.63	-0.66	-0.64	-0.65	-0.65
total	98.57	98.62	98.70	99.59	98.76	96.33	98.66	99.29	98.75	98.94
Pb	5.043	5.107	5.009	5.057	5.030	5.084	4.972	5.042	4.943	4.944
Са	0.042	0.043	0.121	0.034	0.037	0.000	0.025	0.035	0.037	0.039
Σ	5.085	5.149	5.130	5.092	5.067	5.084	4.997	5.077	4.979	4.983
Р	2.979	2.937	3.000	3.000	3.000	3.000	2.959	2.953	2.938	2.957
As	0.021	0.063	0.000	0.000	0.000	0.000	0.041	0.047	0.062	0.043
Σ	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000	3.000
CI	1.142	1.177	1.142	1.149	1.170	1.118	1.133	1.104	1.104	1.109
mean - p	orůměr 9 bod	lových analýz	z; koeficienty	empirický	h vzorců	počítány n	a bázi (P+	As) = 3 ap	ofu.	

V³⁺ a Ga³⁺, v některých případech může obsahovat i divalentní (např. Cu²⁺ a Zn²⁺), tetravalentní (Sn⁴⁺) nebo pentavalentní (Sb⁵⁺) kationty. V případě kolitschitu a Zn -bohatého kintoreitu Zn²⁺ nevstupuje do pozice *B*, ale obsazuje samostatnou pozici s trigonálně dipyramidální koordinací. Pozice *X* je tetraedricky koordinovaná a obvykle zde vystupuje S⁶⁺, P⁵⁺ a As⁵⁺, ale vzácněji může být obsazována i C⁴⁺, Cr⁶⁺ a Si⁴⁺. V případě významného

zastoupení divalentních kationtů v pozici A a převahy P nebo As v tetraedrické pozici X je část aniontových skupin protonována za vzniku skupin (PO_3OH)² a (AsO_3OH)². Část OH skupin může být zastupovaná O, F nebo H₂O (Jambor, Dutrizac 1983; Scott 1987; Rattray et al. 1996; Jambor 1999; Kolitsch, Pring 2001; Sejkora et al. 2001; Grey et al. 2008; Mills et al. 2008; Sato et al. 2008; Grey et al. 2009; Mills et al. 2009; Sejkora et al. 2009; Bayliss et al. 2010; Vrtiška et al. 2021).

Hinsdalit byl celosvětově zaznamenán z necelých 90 nalezišť. Poprvé byl popsán z dolu Golden Fleece, Hinsdale County v Coloradu, USA (Larsen, Schaller 1911). V ČR byl zjištěn pouze v mikroskopické podobě ve vypálených horninách hořící haldy dolu Novátor u Žacléře (Kříbek et al. 2017).

Hinsdalit tvoří na Hřívě nejčastěji žlutozelené, světle zelené až modrozelené tenké krystalické kůry o tloušťce do 0.1 mm, které narůstají přímo na křemennou žilovinu nebo na starší celistvé agregáty nebo sloupcovité krystaly pyromorfitu (obr. 11 - 13). Tyto kůry jsou složeny z polokulovitých agregátů do velikosti 0.2 mm nebo vzácněji z krápníkovitých agregátů do velikosti 0.5 mm (obr. 14 a 15). Místy pokrývá krusty krápníkovitých agregátů coronaditu (obr. 12) nebo tvoří submikroskopické inkluze v coronaditu, které nejsou patrné v BSE obraze, ale isou dobře rozlišitelné za pomoci PXRD analýzy (obr. 16). Nejstarší generace hinsdalitu byla pozorována v podobě drobných agregátů o rozměrech 0.1 - 0.3 mm (obr. 17) zarostlých v coronaditu.

Rentgenová prášková data hinsdalitu z Hřívy (tab. 4) odpovídají publikovaným údajům pro tuto minerální fází. V tabulce 5 jsou porovnány zpřesněné parametry jeho základní cely s publikovanými údaji.

Výsledky studia chemického složení hinsdalitu z Hřívy jsou uvedeny v tabulce 6. Pozice *A* je v tomto případě obsazena kationem Pb²⁺ s minoritní příměsí Mg²⁺ (do 0.03 *apfu*). Pozice *B* je dominantně obsazena kationem Al³⁺ se zvýšenými obsahy Cu²⁺ (0.09 - 0.16 *apfu*). V pozici *X* převládá P⁵⁺ (1.11 - 1.24 *apfu*) nad S⁶⁺ (0.75 - 0.89) a je zde minoritně zastoupen As⁵⁺ (do 0.02 *apfu*). Dle diagramu na obrázku 18 splňují všechny analyzované body podmínky pro hinsdalit. Průměrné chemické složení hinsdalitu (15 bodových analýz) lze vyjádřit empirickým vzorcem Pb_{1.06}Al_{2.73} Cu_{0.11}[(PO₄)_{1.18}(SO₄)_{0.82}]_{Σ2.00}(OH)_{6.36} na bázi P+S+As = 2 *apfu*.

Obr. 17 Coronadit (bílé agregáty) s kruhovitými krystalickými agregáty hinsdalitu (šedý) z Hřívy, šířka záběru 2.5 mm, BSE foto Z. Dolníček.

Obr. 18 Ternární diagram PO₄-SO₄-AsO₄ pro minerály superskupiny alunitu s dominantním Pb v pozici A a Al > Fe v pozici B. V diagramu jsou znázorněna data pro hinsdalit z Hřívy.

Pyromorfit

Vedle hinsdalitu byl ve studované mineralizaci zjištěn další fosfát olova - pyromorfit. Ten zde tvoří bílé, smetanové či nazelenalé kůry o síle do 2 mm, které mají většinou celistvý charakter. Místy však lze pozorovat relikty sloupcovitých krystalů (obr. 12 a 13). Pyromorfit je téměř

Obr. 19 Uzavřenina bílého kaolinitu v coronaditu z Hřívy, šířka záběru 7 mm, foto L. Vrtiška.

|--|

d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1	d _{obs}	I _{obs}	d _{calc}	h	k	1
7.131	100	7.134	0	0	1	2.3813	6	2.3779	0	0	3
5.708	15	5.661	0	-1	1	2.3341	8	2.3329	-2	0	2
4.910	1	4.974	-1	0	0	2.2487	<1	2.2500	0	3	2
4.461	7	4.463	0	2	0	2.2142	2	2.2153	-2	2	1
4.354	6	4.360	1	-1	0	2.1854	1	2.1842	2	0	1
4.174	3	4.157	-1	-1	1	2.1271	1	2.1267	0	-2	3
4.120	1	4.113	-1	1	1	1.9820	2	1.9853	-2	0	3
3.831	2	3.839	0	-2	1	1.9373	1	1.9361	-2	3	1
3.731	1	3.731	0	2	1	1.9040	1	1.9049	1	1	3
3.571	75	3.567	0	0	2	1.7869	2	1.7852	0	-5	0
3.367	1	3.369	1	1	1	1.6659	1	1.6667	-2	-3	3
3.340	5	3.336	-1	2	0	1.6590	1	1.6579	-3	0	0
2.970	10	2.975	0	-3	0	1.6198	1	1.6197	1	-5	1
2.856	2	2.867	1	-2	1	1.4849	3	1.4847	-3	3	1
2.562	4	2.563	1	-3	0	1.4500	<1	1.4498	0	-5	3
2.490	4	2.487	-2	0	0	1.3715	<1	1.3716	0	-2	5
2.457	1	2.455	-2	1	1						

Tabulka 11 Parametry základní cely kaolinitu (pro triklinickou prostorovou grupu P1)

	tato práce	tato práce Bish, Von Dreele (1989)		
<i>a</i> [Å]	5.138(5)	5.14		
b [Å]	8.930(6)	8.93		
c [Å]	7.373(8)	7.37		
α [°]	91.75(9)	91.8		
β [°]	104.52(7)	104.5		
γ [°]	90.02(8)	90.016		
V [ų]	327.3(6)	327.35		

vždy pokryt tenkou vrstvou nejmladšího hinsdalitu (obr. 16), místy i mladším coronaditem.

Rentgenová prášková data pyromorfitu (tab. 7) se velmi dobře shodují s daty uváděnými pro tento minerál. Zpřesněné parametry základní cely jsou v tabulce 8 porovnány s údaji publikovanými pro pyromorfity z dalších nalezišť v ČR i ve světě.

> Pyromorfit z Hřívy je chemicky relativně čistý (tab. 9). Vedle dominujícího Pb v kationtové pozici byly zjištěny jen malé příměsi Ca (fosfohedyfánové komponenty) v rozmezí 0.00 - 0.12 *apfu*. V aniontové pozici dominuje Pb s minoritním zastoupením As (mimetitové komponenty) v rozmezí 0.00 - 0.06 *apfu*. Empirický vzorec pyromorfitu lze na bázi přepočtu P+As = 3 *apfu* (průměr devíti bodových analýz) vyjádřit jako Ca_{0.04}Pb_{5.04}[(PO₄)_{2.98}(AsO₄)_{0.02}]_{Σ3.00} Cl_{1.14}.

Kaolinit

Dalším doprovodným minerálem zjištěným ve studované asociaci Pb minerálů z Hřívy je kaolinit. Ten zde tvoří nepravidelné, křídově bílé zemité agregáty do velikosti 5 mm uzavřené v coronaditu (obr. 19) nebo vyplňuje dutiny v křemenné žilovině.

Rentgenová prášková data kaolinitu z Hřívy uvedená v tabulce 10 velmi dobře korespondují s údaji publikovanými pro tento minerální druh. Zpřesněné parametry základní buňky jsou v tabulce 11 porovnány s daty, které pro kaolinit publikovali Bisch, Von Dreele (1989).

Chemické složení kaolinitu (tab. 12) je velmi blízké ideálnímu vzorci. V kationtové pozici se vedle dominantního Al uplatňuje minoritní příměs Fe³⁺, Mg, K (do 0.01 *apfu*) a Ca (do 0.003 *apfu*).

Závěr

Minerály olova coronadit a hinsdalit, doprovázené pyromorfitem, dosud unikaly na vrchu Hříva větší pozornosti geologů i mineralogů, kteří zde v minulosti prováděli průzkumné práce. Jejich relativně hojná akumulace byla zjištěna zatím pouze na jediné puklině na východním svahu vrchu. Uvedené minerály zde vznikly v rámci supergenních procesů, zdrojem olova a síry byl především galenit, fosfor i mangan pocházejí patrně z okolních hornin. Tato studie přispívá k poznání nepříliš hojné a dosud málo prozkoumané supergenní mineralizace ložisek a rudních výskytů vázaných na strukturu blanické brázdy.

	mean	1	2	3	4	5	
CaO	0.05	0.05	0.05	0.04	0.05	0.04	
Al ₂ O ₃	37.00	36.25	33.44	37.67	39.16	38.50	
Fe ₂ O ₃	0.16	0.18	0.19	0.15	0.14	0.14	
K,Ō	0.07	0.00	0.03	0.03	0.18	0.11	
MgO	0.05	0.00	0.00	0.08	0.00	0.16	
SiO ₂	44.39	43.64	40.87	45.44	45.28	46.74	
*H ₂ Ō	13.09	12.78	11.72	13.29	14.09	13.58	
total	94.81	92.90	86.30	96.70	98.90	99.27	
Са	0.002	0.002	0.003	0.002	0.002	0.002	
Al	1.975	1.972	1.955	1.969	2.018	1.960	
Fe	0.008	0.009	0.011	0.008	0.007	0.007	
K	0.004	0.000	0.002	0.002	0.010	0.006	
Mg	0.003	0.000	0.000	0.005	0.000	0.010	
Σ	1.992	1.984	1.970	1.986	2.037	1.985	
Si	2.011	2.015	2.027	2.015	1.980	2.019	
OH	3.953	3.936	3.876	3.931	4.109	3.912	

Tabulka 12 Chemické složení kaolinitu z Hřívy (hm. %)

mean - průměr 5 bodových analýz; koeficienty empirických vzorců počítány na bázi 7 atomů kyslíku; *H₂O - obsahy dopočteny na bázi vyrovnání nábojů.

Poděkování

Předložená práce vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury ČR v rámci institucionálního financování dlouhodobého koncepčního rozvoje výzkumné organizace Národní muzeum (00023272 - cíl DKRVO 2019/2023 1.l.d).

Literatura

- BAYLISS P, KOLITSCH U, NICKEL EH, PRING A (2010) Alunite supergroup: recommended nomenclature. Mineral Mag 74(5): 916-927
- BENEŠ V (1985) Ložiskové poměry oblasti Hřívy u Louňovic pod Blaníkem. MS Dipl práce PřF UK Praha
- BERNARD JH, DUDEK A, SUK M (1967) Základní geologický výzkum blanické brázdy a sv. části středočeského plutonu. MS ÚÚG Praha, archiv Geofond GF P19354
- BERNARD JH, PETRÁK P, ŠKVOR V (1979) Prognózní význam blanické brázdy. Geol Průzk 6: 167-170
- BIAGIONI C, CAPALBO CM, PASERO M (2013) Nomenclature tunings in the hollandite supergroup. Eur J Mineral 25: 85-90
- BISH DL, VON DREELE RB (1989) Rietveld refinement of non-hydrogen anatomic positions in kaolinite. Clays Clay Miner 37: 289-296
- GREY IE, MUMME WG, BORDET P, MILLS SJ (2008) A new crystal-chemical variation of the alunite-type structure in monoclinic PbZn_{0.5}Fe₃(AsO₄)₂(OH)₆. Can Mineral 46: 1355-1364
- GREY IE, MUMME WG, MILLS SJ, BIRCH WD, WILSON NC (2009) The crystal chemical role of zinc in alunite-type minerals: structure refinements for pure and zincian kintoreite. Am Mineral 94: 676-683
- HÜBST Z, ZACHARIÁŠ J, MOUSTAFA S (2011) Stříbronosný žilník na Hřívě u Louňovic pod Blaníkem: strukturní vývoj a složení fluid. Sbor Jihočes Muz v Čes Buděj 51: 43-56
- JAMBOR JL (1999) Nomenclature of the alunite supergroup. Can Mineral 37: 1323-1341
- JAMBOR JL, DUTRIZAC JE (1983) Beaverite-plumbojarosite solid solutions. Can Mineral 21: 101-113

- KOLITSCH U, PRING A (2001) Crystal chemistry of the crandallite, beudantite, and alunite groups: A review and evaluation of the suitability as storage materials for toxic metals. J Miner Petrol Sci 96: 67-78
- KOLITSCH U, TIEKINK ERT, SLADE PG, TAYLOR MR, PRING A (1999) Hinsdalite and plumbogummite, their atomic arrangements, and disordered lead sites. Eur J Mineral 11: 513-520
- KRÁLÍK M (1990) Hříva u Louňovic. Souhrnná závěrečná zpráva. MS Geoindustria, Praha
- KRÁLIK M (1997) Stříbronosný žilník na Hřívě pod Blaníkem. In Zachariáš E (ed.) Sbor Sem Pouba 75 let: 51-59. Vyd PřF UK Praha
- KRATOCHVÍL J (1958) Topografická mineralogie Čech II (H-Ch). NČSAV, Praha
- KŘÍBEK B, SÝKOROVÁ I, VESELOVSKÝ F, LAUFEK F, MALEC J, KNÉSL I, MAJER V (2017) Trace element geochemistry of self-burning and weathering of a mineralized coal waste dump: The Novátor Mine, Czech Republic. Int J Coal Geol 173: 158-175
- LARSEN JR ES, SCHALLER WT (1911) Hinsdalite. Am J Sci 4(32): 251
- LAUGIER J, BOCHU B (2011) LMGP-suite of programs for the interpretation of X-ray experiments. http://www.ccp14. ac.uk/tutorial/Imgp, přístup duben 2011
- MILLS SJ, GREY IE, MUMME WG, MIAWAKI R, MATSUBARA S, BORDET P, BIRCH WD, RAUDSEPP M (2008) Kolitschite, Pb[Zn_{0.5}□_{0.5}]Fe₃(AsO₄)₂(OH)₆, a new mineral from the Kintore opencut, Broken Hill, New South Wales. Austral J Mineral 14: 63-67
- MILLS SJ, KAMPF AR, RAUDSEPP M, CHRISTY AG (2009) The crystal structure of Ga-rich plumbogummite from Tsumeb, Namibia. Mineral Mag 73: 837-845
- Nouza R (1988) Prognózní ocenění Ag-Pb-Zn mineralizace blanické brázdy. Kandidátská disertační práce, kat ložisk geol, PřF UK, Praha, 1-143
- OKUDERA H (2013) Relationships among channel topology and atomic displacements in the structures of Pb_5 $(BO_4)_3$ CI with B = P (pyromorphite), V (vanadinite), and As (mimetite). Am Mineral 98: 1573-1579

- PAULIŠ P, VRTIŠKA L, DOLNÍČEK Z, MALÍKOVÁ R, POUR O (2021) Coronadit z dolu Římbaba v Bohutíně u Příbrami (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 29(2): 281-284
- PLÁŠIL J, SEJKORA J, ČEJKA J, ŠKÁCHA P, GOLIÁŠ V (2009) Supergene mineralization of the Medvědín uranium deposit, Krkonoše Mountains, Czech Republic. J Geosci 54: 15-56
- Post JE, BISH DL (1989) Rietveld refinement of the coronadite structure. Am Mineral 74: 913-917
- POUCHOU JL, PICHOIR F (1985) "PAP" (φpZ) procedure for improved quantitative microanalysis. In: Armstrong JT (ed): Microbeam Analysis. San Francisco Press, San Francisco: 104-106
- RATTRAY KJ, TAYLOR MR, BEVAN DJM, PRING A (1996) Compositional segregation and solid solution in the lead-dominant alunite-type minerals from Broken Hill, N.S.W. Mineral Mag 60: 779-785
- SATO E, NAZAI I, TERADA Y, TSUTSUMI Y, YOKOYAMA K, MIAWAKI R, MATSUBARA S (2008) Study of Zn-bearing beaverite Pb(Fe₂Zn)(SO₄)₂(OH)₆ obtained from Mikawa mine, Niigata Prefecture, Japan. J Miner Petrol Sci 103: 141-144
- SCOTT KM (1987) Solid solution in, and classification of, gossan-derived members of the alunite-jarosite family, northwest Queensland, Australia. Am Mineral 72: 178-187
- SEJKORA J, ČEJKA J, ŠREIN V (2001) Pb dominant members of crandallite group from Cínovec and Moldava deposits, Krušné hory Mts. (Czech Republic). J Czech Geol Soc 46(1-2): 53-68
- SEJKORA J, LITOCHLEB J, STRNAD J, KUBICA J (2008) Supergenní mineralizace slivického pásma (žíla Karel) jv. od Příbrami, Česká republika. Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 16: 1-10

- SEJKORA J, ŠKOVÍRA J, ČEJKA J, PLÁŠIL J (2009) Cu-rich members of the beudantite-segnitite series from the Krupka ore district, the Krušné hory Mountains, Czech Republic. J Geosci 54: 355-371
- SEJKORA J, PLÁŠIL J, CÍSAŘOVÁ I, ŠKODA R, HLOUŠEK J, VESE-LOVSKÝ F, JEBAVÁ I (2011) Interesting supergene Pb-rich mineral association from the Rovnost mining field, Jáchymov (St. Joachimsthal), Czech Republic. J Geosci 56: 257-271
- ŠREIN V (1985) Mineralogický výzkum vybraných lokalit úkolu "Zhodnocení prognóz zdrojů Ag v Českém masivu". MS ÚGG ČSAV Praha
- ŠTEVKO M, GRAMBLIČKA R, MALÍKOVÁ R (2015) Nové údaje o supergénnych mineráloch z polymetalického ložiska Čavoj, Strážovské vrchy (Slovenská republika). Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 23(1): 63-74
- VRTIŠKA L, MALÍKOVÁ R, SEJKORA J (2016) Zajímavý výskyt fosfátů v okolí Líštěnce u Votic (Česká republika). Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 23(1): 114-131
- VRTIŠKA L, PAULIŠ P, GRAMBLIČKA R, SEJKORA J, MALÍKOVÁ R, POUR O (2017) Supergenní mineralizace rudního revíru Michalovy Hory (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 25(2): 228-244
- VRTIŠKA L, MALÍKOVÁ R, DOLNÍČEK Z, SEJKORA J (2019) Pyromorfit, kintoreit a cerusit z historického Ag-Pb-Zn ložiska Ratibořské hory (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 27(2): 394-410
- VRTIŠKA L, SEJKORA J, DOLNIČEK Z, MALÍKOVÁ R (2021) Sn -rich phosphates kintoreite and plumbogummite from Ratibořské Hory Ag-Pb-Zn deposit, Czech Republic. Acta Mineral-Petrogr, Abstr Ser 11: 52